

Konijnen op de Noordshow

groep 3 Verzilvering en Pareling

Tekst: Jorn Westerlaken

Foto's: Theo Janssen

Deze fraaie Groot Zilver van combinatie Westerlaken-Heijstek blonk uit in type en bouw. Als je naar hem kijkt gaat hij al op de benen staan.

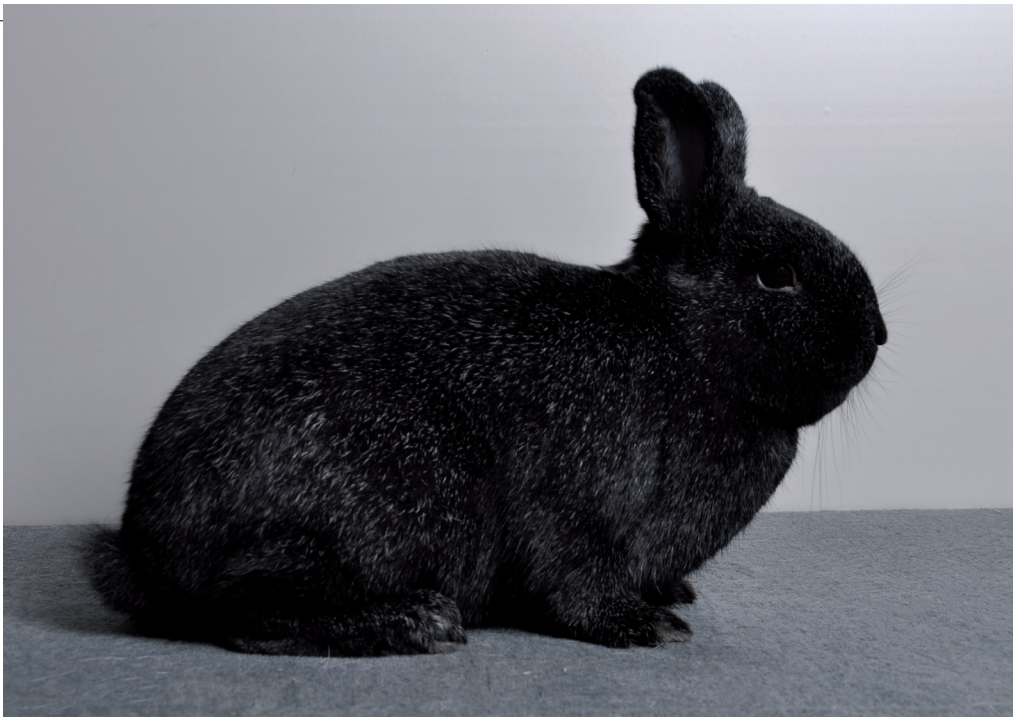
Vanuit het hele land waren alle bekende namen bij de **Groot Zilvers** aanwezig met een mooie klasse van 25 inzendingen. Het draait hier hoofdzakelijk om lichtzwart, maar gelukkig was er ook een middenzwarte ingeschreven. Alleen deze was zo licht dat een O voor 'zwever' onvermijdelijk was. Bij licht konijngrijs de raswinnaar van Combinatie Westerlaken-Heijstek. Deze jonge ram was het ideaalbeeld in type en bouw met prachtige benen en stelling. In tussen- en grondkleur was het dier alleen net over de top heen. Bij de lichte nuance loopt dit meestal terug na zo'n 9 maanden. In het geheel waren de pelzen bij licht konijngrijs beter dan bij lichtzwart. In deze kleurslag ontbraken dit jaar toppers. Vaak waren de pelzen wat langer en grover en waren op oren wat donker. Meerdere voedsters waren inmiddels ook wat ruim in borst. 'Good old' Jef Schrijen uit Limburg had met de 1F bij de voedsters de beste lichtzwarte.

Een trouwe groep van vijf fokkers brachten samen 25 **Parelfehs**. Bij de oude rammen fraaie types en een mooie zachte kleur. Het is wel opvallend dat de oren vaak wat dun van structuur zijn. De pelzen zijn bijna altijd fraai van lengte en structuur. Bij de jonge rammen waren enkele dieren wat donker van kleur. Ook de gewichtsverschillen zijn wel opvallend te noemen. Sommige dieren waren slechts 2,8 kg en ook een aantal dieren waren te zwaar met 3,7 kg. Die marge kom je bij andere middenrassen niet veel tegen.

De voedsters hadden bijna allemaal een fraaie pareling. Wel hebben veel dieren wat korte oren met 10,3 en 10,2 cm. De 1F van Paasman was mooi breed, alleen de kop was een beetje smal. Winnaar werd de jonge ram van J. Westerveld. Op de jeugdshow zat nog een mooie vertegenwoordiger van S. van Dijk met 97 punten die daarmee 2^e van de jeugdshow werd.

Jan van Westerveld showde deze fraaie Parelfeh man jong met een fraaie pels en kleur.

Henri van Weelden flikte het weer. Zijn middenzwarte Klein Zilver ram was net zo breed als lang en had een fraaie regelmatige verzilvering. Hiermee werd hij winnaar van groep 3 met 98 punten.

Klein zilver in midden konijngrijs is wel eens beter geweest. De meeste dieren kunnen totaal niet stellen en tonen daardoor ook wat lang van type. In grond- en tussenkleur wel enkele mooie exemplaren. Albert Lanting showde met F96 de beste. In de internationale klasse liet deze fokker een aantal prachtige dieren zien die uitblonden in pelsstructuur en -dichtheid. Bij middenzwart gemiddeld een betere kwaliteit met viermaal F en een U voor Henri van Weelden. Dit prachtige dier blonk uit in type, pels, kop en oren en een prachtige regelmatige verzilvering over het hele lichaam. Een beetje meer stelling had nog gemogen, maar dat weerhield dit dier niet van de winst in Groep 3. In middenblauw grote verschillen in type en kleur. Je kunt hier duidelijk de verschillende fokstammen onderscheiden. Uit Friesland kwamen de mooie intens blauwe kleuren van Roel Schraa. In type en bouw konden

Het Voskonijn is voor de volhouder, zeker in de fehkleur. Erik Apperlo wist een mooi exemplaar te showen met fraaie bouw en een behoorlijke pelsstructuur.

me de gedrongen dieren van Bert Heijkoop wel bekoren. Een leuke klasse middengeel. In type zien we veel verschil in lengte. De koppen zijn wel duidelijk verbeterd de afgelopen jaren. Bij deze kleurslag kan de pels iets fijner van structuur en let op de uitstaande granharen. Eigenlijk is de kleur zelden een probleem met regelmatig een fraaie tussen en grondkleur. Dit betekent soms wel dat het pigment (geel) aan de buik op de rand van het toelaatbare is. De lichte nuance is duidelijk aan een opmars bezig. Steeds meer zilverfokkers kiezen voor licht. Bij de 9 licht konijngrijzen een goede kwaliteit met een prachtige uitschieter van Tom van Leeuwen die het project van zijn vader Niek op een mooie manier voortzet. Zijn jonge voedster met een fraaie warme tussenkleur werd de beste Klein Zilver op één na. In tegenstelling tot de midden nuance wil de lichte vaak wel stellen. Dit zorgt voor meer uitstraling. Bij de 24 lichtzwarte inzendingen veel kwaliteit maar toch behoorlijke verschillen. Piet van de Heuvel showde duidelijk de beste typedieren waar Patrick Bakker fraaie korte pelzen liet zien met een mooie onderkleur.

Slechts 1 **Kleurdwerg verzilvering** in middenbruin mag gerust een dieptepunt worden genoemd. Bij de jubileumshow van de Dwergenclub in 2016 wisten de fokkers samen nog meer dan 75 dieren te brengen na een mooie PR-campagne van Uilke Hoekstra. Het aantal fokkers is hierna flink afgenomen maar ze lieten zich zeker ook niet allemaal zien in Assen. De middenbruine van Brasser was ZG van nuance en gelijkmatigheid, maar kon wat intenser van kleur in het geheel. In de Europese klasse zaten nog twee middengelen van Groenhof die in Nederland niet erkend zijn. De zuivere gele kleur is nog een aandachtspunt op o.a. de oren. In type, bouw en verzilvering zeker een leuke aanvulling op ons kleurenpalet.

Groep 7 Bijzondere haarstructuur (Natasja van Vugt-van de Putten)

In deze groep altijd een mooi gezelschap aan variëteiten. Voor iedereen is er in deze groep wel een ras te vinden dat je aantrekkelijk vindt of juist helemaal niet. Maar om een ras te waarderen en van haar schoonheid te genieten hoeft je het zelf natuurlijk niet in het hok te hebben. Een bijzondere verschijning blijft altijd weer de **Angora**. Dit keer slechts zeven dieren in alleen wit roodoog, van twee fokkers die het ras al jaren trouw zijn. Weten hoe je een Angora moet brengen kun je aan deze ervaren mensen wel over laten. Ook tussen de kooien zijn deze Angorafokkers altijd bereid tot vol passie uitleg te geven. De kwaliteit was gemiddeld prima. Alle zeven dieren scoorden ZG of F. De oude voedster werd de mooiste van het ras en later de fraaiste oude voedster van de show. De **Angorahangoor** en **Angoradwerg** waren wel ingeschreven maar helaas niet aanwezig. Zoals altijd was de **Rex** goed vertegenwoordigd. Boven de honderd exemplaren in allerlei kleuren. In castor een mooie kwaliteit, zoals we al jaren zien. De pelsdichtheid zou bij een aantal dieren nog beter kunnen. Een drietal zwarte dieren waren aanwezig. Deze kleurslag kent weinig fokkers en de kwaliteit is te laag om mee te kunnen komen met de andere kleuren. In blauw was een behoorlijk verschil in kleur te zien. Van de elf blauwe dieren zaten er vijf met een F. Dit hebben we weleens minder gezien.

Drie opaalkleurige dieren. Je ziet deze kleur erg weinig op shows. Maar met een F96 kun je spreken over kwaliteit. In de kleur luchs zeven dieren. Met een knappe jonge ram. In dalmatiner alleen zwart. Met slechts twee dieren die 94 of meer punten kregen lijkt de kwaliteit lager te zijn dan voorgaande jaren. Je kunt een nog zo mooie tekening laten zien, maar als de oren te kort zijn kan de keurmeester maar één predicaat geven en dat is O. In middenblauw marter was een mooi dier te zien in kooi 5770. Naast patroon zat er ook een prima jas op. In de witte Rexen zat dit keer de raswinnaar. Veel ZG dieren met opmerkingen over een wollige pels, 15 keer F, waarvan zes van één fokker. Knap hoor!

In **Satijn** 22 dieren, allemaal ivoorkleurig. De meesten van hoge kwaliteit zoals we gewend zijn. De oorstructuur verdient wel enige aandacht. De fraaiste Satijn werd de mooiste van groep 7 met een U98. Een jonge ram van Wim van Dongen. Naast deze winnaar wist Wim met zijn andere negen dieren ook een F te behalen. Het **Voskonijn** was ook present, zes fehkleurige en één wit dier. Goed om te zien dat enkele fokkers dit mooie ras in de hokken hebben en hun best doen om dit in stand te houden. **Rexdwergeren** waren in castor, blauw, feh (niet erkend), wit en dalmatiner zwart te bewonderen. De betere kwaliteit was te vinden in dalmatiner en wit. In dit ras blijft nogal wat variatie in kwaliteit. Naast de gewenste types ook dieren die wat lang zijn, met smalle koppen en lange voorbenen. Achterhanden die niet helemaal rond zijn. Ook pelsdichtheid kan nog beter bij een aantal dieren. De fraaiste witte voedster liet zien hoe mooi zo'n pels kan zijn. **Teddydwergeren** in een breed kleurenpalet, in zwart, blauw, feh, middensepia marter, middengeel marter en wit blauwoog. Alleen deze laatste is officieel erkend. Er is nog veel winst te behalen in dit ras. In pelslengte waren duidelijke verschillen te zien. Aan het conditioneren rondom de ogen, voor goed zicht, mogen enkele fokkers nog meer aandacht besteden. Een aantal dieren lieten iets golvend onderhaar zien, hierdoor ogen ze direct ook wat wollig. **Leeuwenkopdwergeren**, een nieuw ras in groep 7. Sinds vorig jaar voorlopig erkend voor drie jaar. De lengte van de buikbehang is nog iets onregelmatig en bij enkele dieren mochten de manen en baarden nog wat voller, maar in de basis leuke diertjes waar je mee verder kunt. Ook de **Rex hangoor** is sinds 2018 voorlopig voor drie jaar erkend in wit blauwoog, maar er waren ook een paar blauwen aanwezig. Aan pelsdichtheid en oordracht is nog winst te behalen. De meeste dieren kregen ZG en de mooiste een F. Wat zou het mooi zijn als deze laatste twee rassen er een paar fokkers bijkrijgen. **Vosdwergeren**, slechts vier diertjes. Eén bruine, de overige fehkleurig. De pelsstructuur zou nog steviger mogen en de lengte gelijkmatiger.

Op de jeugdshow waren ook een aantal dieren in groep 7 ingezonden

Rexen in castor en wit. In beide kleuren kon de keurmeester meerdere F-jes geven. De **Rexdwerger** was er in castor en dalmatiner zwart, waarbij de gemiddelde kwaliteit zeker niet had misstaan tussen de dieren van de volwassen inzenders. Tenslotte nog één Teddydwerger in een niet erkende kleur.

Wim van Dongen stond ook deze keer weer op het podium. Deze fraai gebouwde Satijn ram werd terecht reservekampioen en verhoogd naar U98.

In de Europese klasse zaten ook verschillende dieren met een bijzondere haarstructuur

Satijn, Rex (middelgroot), Klein Rex en Leeuwenkopdwergeren. Waarbij een aantal in zogenaamde Zuchtgruppe was ingezonden. Een dergelijk viertal laat zien welke kwaliteit de fokker heeft. Er waren bij de Rex kleuren te zien die we in Nederland (nog) niet op het ras zien, namelijk Hotôt en otterpatroon in zwart, bruin en blauw. Dit laatste patroon, otterzwart was ook te bewonderen op de Klein Rex, zowel in de Europese klasse als ter erkenning aangeboden. Dit waren hele knappe dieren en een voorlopige erkenning bleef dan ook niet uit. ●

De Klein Rex wordt als nieuwe creatie voorlopig erkend in otterzwart. Fokker S. Renardus showde enkele fraaie exemplaren met een mooie pelsstructuur, patroon en mooie intense kleuren. Dit belooft veel voor de toekomst!